

17. EEN VOLLEDIG VERTROUWEN

Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God. En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en gedachten behoeden in Christus Jezus. (Filippenzen 4 : 6, 7)

Bekende kostbare woorden voor elk kind van God. We houden ervan ze te overdenken. We hebben ongetwijfeld vaak geprobeerd het bevel uit te voeren en misschien hebben we dikwijls en vurig gebeden daartoe in staat gesteld te worden. Beseffen we wel, dat we ons wel zorgen maken om bepaalde dingen en dat de vrede van God niet altijd ons hart en onze gedachten behoedt? We hebben misschien veel vrede, maar het is niet ononderbroken.

Wat is het krachtige, hoewel onuitgesproken getuigenis van ons leven en ons hart over dit bevel, dat, net als elk ander, niet alleen maar oproept tot bewondering, maar tot volledige en complete en voortdurende gehoorzaamheid? We hebben gebeden om te gehoorzamen, en faalden. Nu zeggen we in feite dat dit een hard gezegde is – mooi inderdaad als ideaal, maar in het gewone leven onuitvoerbaar.

Dan komt de vraag: Waarom hebben wij gefaald? Komt dit niet, omdat wij, hoewel wij God vroegen ons te helpen, geprobeerd hebben ons deel te doen? En ons deel zal zeker vergezeld worden met falen. We hebben horen zeggen, dat “Gods bevelen Gods volmachten zijn”, maar we hebben ons niet gerealiseerd, dat *alleen* van de God, die beveelt, de kracht kan komen om te gehoorzamen.

Wat een rust en opluchting is het de laatste atoom zorg uit de geest verwijderd te krijgen. Slechts zij kennen het die het hebben ervaren. Dit is ook niet één of andere grote prestatie. Was het een prestatie toen wij voor het eerst in totale hulpeloosheid tot Jezus gingen en, terwijl we onszelf neerwierpen aan Zijn voeten, in Hem vergeving en vrede vonden? Was het niet allemaal vrije genade? Zult u niet opnieuw gaan zoals u toen ging, opdat, zoals Zijn genade u toen redde van de gevolgen van uw zonden, zij u nu mag redden uit hun macht?